

ikke før er svaret Løst. Jeg betragter det foreliggende Tilfælde paa en vis Maade saaledes, men jeg kan alligevel ikke negte, at naar man ikke kan komme til den Beskatningsform, som man helst ønsker, kan Forholdet i nogen Tid stille sig saaledes, at man maa gjøre noget Midlertidigt, og Forholdet med Hensyn til Tobaksavl i Danmark kunde derfor ogsaa nok stille sig saaledes for mig, at jeg kunde gaa med til midlertidig at beskattede den, indtil vi komme af med denne Løst, eller med andre Ord, at jeg kunde gaa med til at beskattede den paa den Maade, som her er Tale om. Ut Tobaksavlens ellers blev beskattet paa en anden Maade, nemlig gennem en Indkomstskat, er det en Selvfølge, at jeg kunde være med til. Naar jeg imidlertid ser hen til, i hvilken Udstrækning Tobakten dyrkes i Danmark, og til den Sandsynlighed, der er for, at den vil blive dyrket i større eller mindre Udstrækning i Fremtiden, vil jeg ikke kunne være med til at beskattede den. Det fremgaar af foregaaende ærede Taleres Udtalelser, at det er forholdsvis lidt Tobak, der dyrkes i Danmark, og jeg tror, at de fleste ærede Medlemmer ville være enige med mig i, at de danske klimatiske Forhold neppe egne sig særdeles godt for Tobaksavl, i alt Fald neppe for Aalen af de finere og bedre Sorter, hvorfor der ogsaa er Sandsynlighed for, at Dyrkningen ogsaa i Fremtiden vil indskrænke sig indenfor et snevære Omraade. Jeg tror, at de Folk, som mest dyrke, og som for Fremtiden mest ville komme til at dyrke Tobak, er Husmændene. Der er kommet en Tanke frem for nogen Tid siden, som Mange nu søge at støtte, og det er den, at Husmændene skulde søge at forbedre deres Jord ved at dyrke den med Spaden. Det danske Folket har jo ogsaa givet denne Tanke sin Tilslutning ved at bevillige Penge til Præmier for Husmand, som vist nogen færegen Iver og Lyft i denne Retning, men det er jo indlysende nok, at dersom man virkelig opnaar — hvad jeg haaber og ønsker — at Husmændene komme til at spadebyrke deres Jord, maa deres Tanke jo meget snart vende sig henimod saadanne tekniske Planter, som der er Sandsynlighed for kunne give mere Udbytte end de almindelig dyrkede Planter. Spadebyrkning er et kostbart og besværligt Arbejde; Husmændenes Lødder ere smaa, og det maa altsaa være en Selvfølge, at de vende deres Tanke henimod tekniske Planter. De Mænd, der søge at vejlede Husmændene i saa Henseende, have netop ogsaa vist dem denne Vej; jeg skal nævne en Mand, nemlig Gartner Wendt i Roskilde, som har givet Husmændene Vejledning til at spadebyrke deres Jord, og som netop har vist dem hen til Dyrkningen af tekniske Planter som det Maal, de kunde naae, naar de gik ind paa Sagen. Det vilde imidlertid i mine Tanker stille sig noget anderledes, at man, naar man saaledes giver Husmændene Præmie, fordi de spadebyrke deres

Jord, tillige vilde lægge en særlig Skat paa denne bedre dyrkede Jord; det var, som om man vilde tage med den ene Haand, hvad man giver med den anden. Man vilde imidlertid komme til at gjøre endnu mere, thi det er kun saa og smaa Præmier, man har givet, men det, som man vil tage bort, vil blive meget mere. Der vil ikke blot kunne være Tale om at dyrke Tobak, men hvad der kan siges med Hensyn til Tobak, maa ogsaa kunne siges med Hensyn til andre tekniske Planter, som fortoldest, naar de føres ind i Landet, og som kunne blive Gjenstand for Dyrkning herhjemme. Jeg skal i saa Henseende nævne en anden Plante, nemlig Citorie, som nu ogsaa bliver fortoldest her i Landet. Citorie er en Plante, som vistnok fuldt saa godt som Tobak egner sig for det danske Klima og den danske Jordbund; da der findes en Citorie nær liggende Ut vilst vøgende rundt omkring i Landet, er der neppe nogen Tvivl om, at det vilde kunne lønne sig godt, om den blev dyrket her. Husmændenes Tanke maatte snart kunne vende sig henimod denne Plante, og man vilde da akkurat være i samme Tilfælde overfor Citorieplanten, som man nu er i overfor Tobakplanten. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes Statskassen skal faae de Penge, som paa Grund af Dyrkningen af indenlandsk Tobak ikke ville tilflyde den, vilde jeg selvfølgelig allerhelst henvisse til det Samme, som jeg og andre ærede Medlemmer med mig allerede have henvist til, nemlig til en almindelig Indkomstskat. Hvis der da overhovedet skulde være Tale om en Overgangsperiode, saa kunde jeg maaste slutte mig til, hvad der blev udtalt af den ærede første Taler (Kofod), nemlig at man satte Arealet noget højere, saasom til en Skjeppe Land. Et saa stort Areal vil vistnok enhver Husmand, der overhovedet vil dyrke Tobak, benytte, men satte man det derimod op til 4 Skjeppe, eller gik man endog op til en hel Tønde Land, vilde man i alt Fald ikke ramme Husmændene, og de Betragtninger, som ere hentede fra Hensynet til dem, vilde altsaa i saa Tilfælde ikke have nogen Betydning.

Frederiksen: Det forekommer mig i det Mindste, at de Udtalelser, vi i dette Dieblis hørte af det ærede Medlem, der først havde Ordet, ikke ganske stemme med hans almindelige frisindede Betragtning af dette Forhold; derimod forstaaer jeg saa godt, at det ærede Medlem fra Aarhus her paa dette Omraade kan slutte sig til det ærede Medlem fra Bornholm, der indtagelsesvis her ikke er Frihandelsmand, men ellers ganske vist ogsaa i økonomiske Spørgsmaal er meget frisindet; men at det ærede Medlem for Aarhus indtager det Standpunkt, han her indtager, er væsentlig i Konsekvens med hans hele Opfattelse; jeg indrømmer, at han næst efter det ærede Medlem fra Ribe er den stærkeste Beskyttelsesmand her i denne Forsamling. (Kofod: Hvem beskyttede vi?) Det